

**Prezidents
Henrijs B. Airings**
Pirmais padomnieks
Augstākajā Prezidijā

Skubiniet viņus lūgt

Kad es biju mazs zēns, mani vecāki ar savu piemēru mācīja man, kā lūgt. Es sāku ar to, ka iedomājos, ka Debesu Tēvs ir tālu projām. Kad es pieaugu, mana lūgšanas pieredze mainījās. Manā prātā Debesu Tēvs ir līdzās, Viņš zaigojas spožā gaismā un Viņš pazīst mani pilnīgi.

Šī izmaiņa notika tad, kad es ieguvu drošu liecību par to, ka Džozefs Smita stāsts par 1820. gada notikumiem Mančesterā, Ņujorkas štatā, ir patiess.

„Es ieraudzīju gaismas stabu spožāku par sauli, tieši virs savas galvas, kas pakāpeniski nolaidās, līdz krita man pāri.

Tiklīdz tas parādījās, es jutos atbrīvots no ienaidnieka, kas mani turēja saistītu. Kad gaisma apstājās virs manis, es ieraudzīju divas personas stāvam virs manis gaisā, kuru spožumu un godību nav pat iespējams aprakstīt. Viena no viņām uzrunāja mani, nosaucot mani vārdā un, norādot uz otro, sacīja — *Šis ir Mans mīlais Dēls. Uzklausi viņu!*” (Džozefs Smita — Vēsture 1:16–17).

Debesu Tēvs tajā skaistajā pavasara dienā bija tajā birzī. Viņš nosauca Džozefu vārdā. Un viņš stādīja priekšā augšāmcēlušos pasaules Glābēju kā Savu „mīlo Dēlu”. Lai arī kur jūs lūdzat un kad vien jūs lūdzat, jūsu liecība par šo brīnišķīgo notikumu var jūs svētīt.

Tēvs, kuru mēs lūdzam, ir brīnišķīgais Dievs, kurš

caur Savu mīloto Dēlu radīja pasaules. Viņš dzird mūsu lūgšanas, tāpat kā Viņš dzirdēja Džozefa lūgšanu — tikpat skaidri, ja tās tiktu izteiktas Viņa klātbūtnē. Viņš mīl mūs pietiekami, lai dotu Savu Dēlu kā mūsu Glābēju. Ar šo dāvanu Viņš deva mums iespēju iegūt nemirstību un mūžīgo dzīvi. Un Viņš piedāvā mums iespēju, caur lūgšanu Sava Dēla vārdā, sazināties ar Viņu šajā dzīvē tik bieži, cik vien mēs to izvēlamies darīt.

Priesterības nesējiem Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcā ir svēta atbildība „apmeklēt mājās katru baznīcas locekli, un *skubināt tos lūgt Dievu balsī un slepenībā*” (M&D 20:47; uzsvērums ir pievienots).

Pastāv daudzi veidi, kā kādu skubināt lūgt. Piemēram, mēs varam liecināt, ka Dievs ir pavēlējis mums lūgt vienmēr, vai arī mēs varam aprakstīt piemērus no Svētajiem Rakstiem un no mūsu pašu pieredzes par svētībām, kas ir nākušas no pateicības, sirsnīga lūguma vai jautājuma lūgšanām. Piemēram, es varu liecināt, ka es zinu, ka Debesu Tēvs atbild uz lūgšanām. Es esmu saņēmis norādījumu un mierinājumu no vārdiem, kas ir ienākuši manā prātā, un es zinu caur Garu, ka šie vārdi bija no Dieva.

Pravietim Džozefam Smitam bija šāda pieredze un jums arī var būt. Viņš saņēma šādu atbildi uz dziļi izjustu lūgšanu:

„Mans dēls, miers tavai dvēselei; tavas likstas un tavas ciešanas būs, bet tikai mazu britiņu;

un tad, ja tu tās labi izturēsi, Dievs tevi paaugstinās augstumos” (M&D 121:7–8).

Tā bija atklāsme no mīloša Tēva uzticīgam dēlam lielu grūtību brīdī. Katrs Dieva bērns var sazināties lūgšanā ar Viņu. Nevienam pamudinājumam lūgt nav bijusi lielāka ietekme uz mani kā mīlestības un gaismas sajūtām, kas nāk līdz ar pazemīgas lūgšanas atbildēm.

Mēs iegūstam liecību par kādu Dieva bausli, ievērojot šo bausli (skat. Jāņa 7:17). Tas arī attiecas uz bausli, lai mēs lūdzam vienmēr balsi un klusumā. Kā jūsu skolotājs un draugs es apsolu, ka Dievs atbildēs uz jūsu lūgšanām un ka ar Svētā Gara spēku jūs varēsiet zināt paši, ka atbilde ir no Viņa.

KĀ MĀCĪT NO ŠĪ VĒSTĪJUMA?

- „Attēli ir vērtīgi palīglīdzekļi, lai atbalstītu mācību stundas galveno ideju” (*Teaching, No Greater Call* [1999], 160, 176). Parādiet Džozefa Smita Pirmās vīzijas gleznu. Apspriediet Džozefa Smita lūgšanas brīdī piedzīvoto. Cik lielā mērā jūsu lūgšanas būtu vairāk papildītas ar jēgu, ja jūs iedomātos „Debesu Tēvu . . . līdzās”, kā to dara prezidents Airings?
- Kā iesaka prezidents Airings, apsveriet iespēju dalīties savā liecībā par lūgšanu, aprakstīt svētības, kuras jūs saņēmtāt tāpēc, ka lūdzāt, vai dalīties Svēto Rakstu pantos par lūgšanu.

JAUNIEŠI

Mana ticības lūgšana

Prissilla Farias de Lima

Kad man bija 18, es strādāju mēbeļu veikalā par pārdevēju. Mans darba grafiks bija ļoti smags. Es strādāju no 8 rītā līdz 10 vakarā, no pirmdienas līdz sestdienai. Es biju noskumusi, jo es nevarēju apmeklēt institūtu un piedalīties Baznīcas pasākumos.

Es sāku lūgt Debesu Tēvu ar lielu ticību, lai prasītu Viņam palīdzēt man atrast darbu, kur man nevajadzētu strādāt sestdienās, tā lai es varētu apmeklēt institūtu un citus pasākumus.

Vienu dienu savā darbā es palīdzēju kādam cilvēkam. Mēs sākām runāties, un viņš teica, ka strādā lielā bankā. Es jautāju, kā es varētu tikt pie darba šajā jomā. Viņš nosauca savu vārdu un iedeva man savu telefona numuru, un teica, ka es varu piezvanīt personāldaļas vadītājam un pateikt, ka es pazīstu viņu. Es devos uz banku un kārtoju nepieciešamos pārbaudījumus. Es veiksmīgi tiku galā ar pārbaudījumiem un sāku strādāt sešas stundas dienā no pirmdienas līdz piektdienai, nopelnot trīs reizes vairāk, nekā es pelnīju agrāk.

Es zinu, ka Tas Kungs vada mūs, kad mēs izvirzām Viņu pirmajā vietā. Viņš vada mani līdz pat šodienai. Es zinu, ka lūgšanas princips ir patiess.

Ticība, Ģimene, Palīdzība

Pavarda sargi

Studējiet šo materiālu un piemērotā brīdī apspriediet to ar māsām, kuras jūs apmeklējat. Izmantojiet jautājumus, kas jums palīdzēs stiprināt māsas, kuras jūs apmeklējat, un padarīt Palīdzības biedrību par aktīvu savas dzīves sastāvdaļu.

„Jūs esat pavarda sargi”, teica „J” prezidents Gordons B. Hinklijs (1910–2008), kad viņš iepazīstināja mūs ar „Ģimene — Vēstījums pasaulē” vispārējā Palīdzības biedrības sapulcē 1995. gadā. „Jūs laižat pasaulē bērnus. Jūs esat tās, kas audzina viņus un veido viņos dzīves ieradumus. Neviens cits darbs nav tik dievišķs kā Dieva dēlu un meitu audzināšana.”¹

Tagad, jau gandrīz 17 gadus, šis vēstījums uzsver to, ka mūsu vissvarīgākie pienākumi koncentrējas uz ģimeņu stiprināšanu un mājām — neskatoties uz mūsu pašreizējiem apstākļiem. Kad prezidents Hinklijs pirmo reizi nolāsija šo vēstījumu, Barbara Tomsons, pašreizējā otrā padomniece Palīdzības biedrības vispārējā prezidijā, atradās Soltleikas tabernaklā. „Tas bija liels notikums,” viņa atceras. „Es jutu šī vēstījuma svarīgumu.” Es arī pieķēru sevi pie domas, ka šis vēstījums ir arī izcils ceļvedis vecākiem. Un tas uzliek vecākiem arī lielu atbildību. Uz brīdi es iedomājos, ka šis vēstījums īsti neattiecas uz mani, jo es nebiju precējusies un man nebija bērnu. Taču nākamajā mirklī es padomāju — tas tomēr attiecas uz mani. Es esmu ģimenes loceklis. Es esmu meita, māsa,

tante, māsīca, brāļa vai māsasmeita un mazmeita. Man ir pienākumi un svētības, jo es esmu ģimenes loceklis. Pat ja es būtu vienīgais dzīvais savas ģimenes loceklis, es joprojām esmu Dieva ģimenes loceklis un man ir pienākums palīdzēt stiprināt citas ģimenes.

Par laimi, savās pūlēs mēs neesam vieni. „Lielākā palīdzība,” māsa Tomsons saka, „kas mums būs, lai stiprinātu ģimenes, ir tas, ka mēs zinām Kristus mācības un rīkojamies atbilstoši tām, un palūjamies uz Viņu, ka Viņš mums palīdzēs.”²

No mūsu vēstures

„Kad māsa Batseba V. Smita kalpoja par Palīdzības biedrības vispārējo prezidenti [no 1901. līdz 1910. gadam], viņa redzēja, ka ir nepieciešams stiprināt ģimenes, un tāpēc viņa izveidoja izglītojošas lekcijas mātēm — Palīdzības biedrības māsām. Lekcijās bija ietverti padomi par laulību, topošo māmiņu aprūpi un bērnu audzināšanu. Šīs lekcijas atbalstīja prezidenta Džozefa F. Smita mācības par to, kā Palīdzības biedrība palīdz sievietēm viņu pienākumos mājās:

„Kur vien ir neizglītība vai sapratnes trūkums attiecībā uz ģimeni,

pienākumiem pret ģimeni, saistībām, kurām ir jāpastāv un kuras pamatoti pastāv starp vīru un sievu un starp vecākiem un bērniem, tur pastāv šī organizācija vai arī atrodas tuvumā un ar visspiemērotākām garīgām dāvanām un iedvesmu, kas pieder šai organizācijai, viņas ir sagatavotas sniegt norādījumus attiecībā uz šiem svarīgajiem pienākumiem.”³

ATSAUCES

1. Gordon B. Hinckley, „Stand Strong against the Wiles of the World”, *Ensign*, 1995. g. nov., 101. lpp.
2. Barbara Tomsons, „I Will Strengthen Thee; I Will Help Thee”, *Liahona* un *Ensign*, 2007. g. nov., 117. lpp.
3. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 153. lpp.

No Svētajiem Rakstiem

Salamana pamācības 22:6;

1. Nefija 1:1; 2. Nefija 25:26; Almas 56:46–48; Mācība un Derības 93:40

Ko es varu darīt?

1. Kā es varu palīdzēt māsām, kuras es pārraugu, stiprināt ģimenes?
2. Kā es varu taisnīgi ietekmēt savu ģimeni?

Lai iegūtu vairāk informācijas, apmeklējiet reliefsociety.lds.org